

SUPPLEMENT TO THE CATHOLIC GUARDIAN

குதிய்தேவா நாட்டாலோ

Telegram : " GUARDIAN " JAFFNA.

1876-ம் வருஷம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

Telephone : No. 100.

வெள்ளிக்கிழமைதோறும் பிரசரமாகும்

“கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்கவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்”

70-ம் புத்தகம் 12-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1945-ம் ஆண்டு சித்தி அரமாசம் 6-ந்திக்கீ வெள்ளிக்கிழமை—பிரதி சுதம் 5

மன்றப்பதிச் சற்பிரசாத சுகமம்

திவ்விய பூசைப்பலிக்குச் சமூகமளிக்கு விதம்

எமது மேற்றிராணிஆண்டவர் அவர்கள் மன்னர்ப்பதிக்சு சிறுவர்கிறுமிகளுக்கு எழுதி அனுப்பிய திருமுகத்தில், சமாகமத்துக்கு ஆயத்தம் செய்யும் பின் ணைகளும் ஏனையோரும் அடிக்கடி கூடுமானால் நான்தோறும்தானும் திவ்விய பூசைப்பலிக்குச் சமுகமாகும்படி ஏவுகின்றூர். சமாகமத்துக்கு ஆயத் தஞ்செய்யும் நாட்களில் மாத்திரமல்ல, கூடுமானால் எப்போது மே திவ்விய பூசைப்பலிக்குச் சமுகம் அளித்தல் சொல்லரிய ஞானநன்மைகளைப் பெறுவதற்கு வழியாகும். ஆனால், அத்திருப்பலிக்குச் சமுகம் அளிப்பவர்கள் உள்ள படி நன்மைஅடைய ஆசித்தால் தக்க முறையாக அத்திருப்பலிக்குச் சமுகமளித்தல்வேண்டும். தக்கமுறையாகச் சமுகம் அளிப்பதற்கு எங்களிடம் இருக்கவேண்டிய மனப்பான்மை எப்படிப் பட்டது என்பதை விளக்கும்படி சில இங்குவரை ஆசிக்கின்றேன்.

1. சிலிப் துசைப்பவியானது
நாம்தெருக்குச்சேலுத்தும் ஆரா
தனைமுயற்கள் எல்லாவற்றிலும்
அதி அகோசரமானதும் அதிபர்
கத்தமான தும் என்பதை நன்றாக
மனசில்லிருத்தி அத்திருப்பவிக்குச்
சமுகம்மொடுக்கவேண்டும். இந்த உண்ணையைத்
திருச்சபைதான் தனது
திருச்சடங்கு அனுஷ்டான நூல்கள்
லே நன்றாக வற்புறுத்தியிருக்கின்றது.

ழூசுவேளோயிலே பலிக் கிருத்தியம் நெருங்கிவங்கவுடன் அப்பளியைத்திருச் சபை “கைங்கிரியம்” அல்லது “கிருத் தியம்” என்று எவ்வித விசேஷணங்கள், அடைமொழிகள், சோடிப்புவார் த்தைகள் ஒன்றும் இல்லாது அழைக்கின்றது. திருச்சாடங்காசார விஷயங்களைப்பற்றிய அறிவில்தேர்ந்தவரான ஒருக்குதினால் இந்தச்சொல்லை வியாக்கியானம் செய்யுமிடத்து, திருச்சபை இவ்விதமாய் எவ்வகைச் சோடிப்புவார் த்தைகளுமில்லாது “கிருத் தியம்” அல்லது “கைங்கிரியம்” என்று அழைப்பதின்நியாயம், அந்தக் கைங்கிரியம்தான் வேறு சகல கைங்கிரியங்களிலும் அதிஉத்தமானது, அகோசரமானது, பரிசுத்தமான களன்பலுக்க

குறிப்பதற்கே ஆகும் எனக் கூறியிருக்கிறார்.
எமது நாடோடிப்பேச்சிலேயும் நாம் ஒரு ஆளைப்பற்றி, ஒருசெயலைப்பற்றி, ஒரு பொருளைப்பற்றிட பேசுமிடத்து, அதன் இனிமேல் இல்லைன்ற திறமையைக் குறிக்கவிரும்பினால் எவ்வித விசேடங்கள் சோடினவார்த்தை கரும் இல்லாது பேசுவதே வழக்கம், திறமான பொன் வெள்ளி மாணிக்கத்தைக் குறிக்கவிருமயின் இது தான் பொன், இதுதான் வெள்ளி, இதுவே மாணிக்கம் என்போம். இதுதான் பிரசங்கம், இவள்தான் பதிவிரதை, இவன் தான் குலமகன் என்று சொல்லுமிடத்து நாங்கள் எவ்வித அடைமொழி களையும் சேர்த்துச்சொல்லாவிட்டாலும் மிகவும் திறமான பிரசங்கம், அதிடத்தம் பதிவிரதை, திறமான நஞ்சுன் நந்தெய்கை பொருந்தியவன் என்பன வற்றையே குறிக்கின்றோம். அவ்வாருண விசேஷத்தான்மையை, பரிசுத்த

“தனத்தைத் தில்விய பூசைப்பலியிற்
குறிப்பிடும்படியாகத்தான் திருச்சபை
பூசைப்பலியை “கிருத்தயம்” அல்
லது “கைங்கிரியம்” என்று வேறு
சிறப்புச்சொல்லுள்ளும்சோதுஅழைக்
கின்றது.

இந்தப் பூசைப்பலியின் மகத்துவத்
தின் நிமித்தம்தான் எங்கள் ஆலயங்கள்
சொல்லிய ஆசாரத்துக்கு உரிமைவ
கள் ஆக மதிக்கப்படுகின்றன. பலிபீடங்
கள் மகாராரிசுத்தம் உள்ளவைகளைனக்
கணிக்கப்படுகின்றன. பலிலுப்புக்கொடுக்
கும் குருமாரின் மகத்துவமும் இந்தத்
திருப்பலியின் மகத்துவத்தின்பேரா
லேயே எனக் பூசைப்பலிலுள்ளது அது
அகோசரமானது, பரிசுத் தமானது
என்பதற்கு அத்திருப்பலியும் சிலுவைப்
பலியும் ஒன்றுதான் என்பதும் திற
மான நியாயம் என்பதை அறிவீர்கள்.
அதைப்பற்றி நீங்கள் அடிக்கடி கேள்
விப்பட்டிருப்பதால் இங்கு அந்தனியா
யத்தை விளக்காது விடுகின்றேன்.

பூசைப்பலி எவ்வளவோ அகோசரா
மானதும் பரிசுத்தம் உள்ளதும் ஆகவே
தங்கள் நாளாந்த சிவியத்தில் தாங்கள்
“பாதிக்கிறீஸ்தவர்கள்” என்ற வகை
மொழிக்கு இலக்கான எத்தனையோ
பேர் திவ்வியபூசைக்குச் சமுகமாக
இருக்கும்வேளைகளில் அவ்விசுவாசிகள்
போலவும் அஞ்ஞானிகள்போலவும் நட
ந்துகொள்வதைக் காண்பது எவ்வளவு
துக்கத்துக்கும் வெட்கத்துக்கும் இடம்
ஆகின்றது. திவ்விய பூசைப்பலி தேவு
அங்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்பலி. அப்
படி இருக்கவும் சற்றுவது அக்கறை
யில்லாதவிதமாயும் ஆசாரமரியாதை
அற்ற தன்மைஆகவும் அதற்குச் சமுக
மாக இருக்கலாமா? திவ்விய பூசைப்
பலிக்குச் சமுகமாக இருந்துகொண்டு
எங்களுடைய புத்தியும் நூபகமும்
மனோகற்பணையும் நூற்றிரம் வெவ்வேறு
விஷயங்களிற்சென்று சிறைவுபட்டுக்
கொண்டிருக்க நாம் இடங்கொடுக்கின்
ரேமே.

இவ்வளவு பரிசுத்தமும் அகோசரமுமான ஆராதனைக் கைங்கிரிபத்துக்கு நாம் சமுகமாக இருக்கும்பொழுது வேகரமான பத்தியில்லாத, விறைப்புத் தாவிய இருதயத்துடனும், மனவெறுப்புடனும், மரியாதைக்குப்பொருந்தாத நிலையிலும் எங்கள் ஆலயங்களிற் புழங்கிக்கொள்ளுதல் பொருந்துமா? உலக சம்பந்தமான விஷயங்களிலே, சபை சங்கங்களிலே நாங்கள் சமூகமாக இருக்குமிடத்து, எங்களுக்குச் சபைப் பழக்கம் தெரியாதென யாராவது எங்களை இழிவாகப்பேச இடம்வைக்கப்படாது என்று எவ்வளவு கவலையும் கரிசனையும் உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். சபைக்கு ஏற்றமாதிரியாக நடவாவிட்டால் எவ்வளவு அவமானம் என்பதை உணர்ந்து எங்கள் நடபடி களைத் திட்புநட்புமாக அச்சபைசங்கங்களில் கவனித்துக்கொள்ளுவோம். ஆனால், பரலோக இராசாவின் ஆராதனைக்காக நடைபெறும் மகாசபையில் சபைப்பழக்கத்தின்மணமும் இல்லாதவர்கள் போலநடப்படுவதற்குமிகைக்கூடும்.

வகள்மனசில் இருத்திக்கொள்ள-
 ய இன் அம்மனு உண்மை
 அதாவது தீவின்ய பூசை
 ன் விசேஷத்த நோக்கம்
 னச் சங்கித்து மகிழமப்படுத்-
 தயாரும் என்பது வே அந்த
 ம.

பல ஒப்புக்கொடுக்கிறவர்கள் தேவனு
டைய ஒப்புவழைமயில்லாத சர்வதூத
நாரத்தை ஒப்புக்கொண்டு, தேவனிடீலே
காம முற்றும் தங்கியிருப்பதையும்
அவர் யிலாக்கொடுக்கவும் வல்வர்;
அதை உடுக்கவும் பூரணதுதிகாரமான்
அவர் ஸ்பதைப் பலிக்கிருத்தியத்தினாற்
துறிவாகக்காட்டுகிறார்கள். ஆனபடி
பாற்றன் திவ்விய பூசைப்பலிக்குச் சமூ
கங்காடுக்கிறவர்கள், அத்திருப்பலை
தீதைனைச் சங்கித்து மகிழைப்படுத்துவது
நாக விசேஷமாக ஏற்பிடித்தப்பட்ட
அன்பதை நன்றாக மனசில இருத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்கிறேன்.
ஆனால் நாங்கள் தேவதோத்திரத்துக்
நாகச் செய்யும் ஒவ்வொரு ஆராதனை
முயற்சிகளும் பத்திக்கிருத்தியங்களும்,
யிரும் புண்ணியங்கள் தருமங்களும்
தீவனைச் சங்கித்து மகிழைப்படுத்துவ
நற்காகத்தானே நிறைவேறுகின்றன
ஏனாச் சிலர் சொல்லக்கூடும். ஆனபடி
நால் திவ்விய பூசைப்பலி மாத்திரம்
தவனை விசேஷவிதமாகச் சங்கித்து
கிழைப்படுத்த நிகழ்வது என்று என்
சால்வான் என்ற சந்தேகம் சிலரு
கு உண்டாகுதல்கூடும்.

ஏங்கள் பத்திமுயற்சிகளில் இருவகை
ஊன் நோக்கங்கள் உண்டு. ஒன்று
பொதுநோக்கம். மற்றது விசேஷித்த
நாக்கம். நாங்கள் செப் தப தான்
தருமங்களைச் செய்யும்பொழுது அவற்
தீவின் பொதுநோக்கம் தேவனைச் சங்
த்து மகிமைப்படுத்துவதுதான். அவை
வ்வொன்றிற்கும் ஒரு விசேஷித்த
நாக்கமும் உண்டு. செபம் செய்யும்
பாழுது தேவரப்பிரசாதங்களைப்
பறுவது எமது விசேஷ நோக்கம்.
ஞஞ்செய்யும்பொழுது பாவத்துக்குப்
கிரிப்பு உண்டுபண்ணித் தேவனைச்
ராந்திபண் ஞாவது எமது விசேஷித்த
நாக்கம். தான் தருமங்களைச் செய்
ம்பொழுது புண்ணிய பெறுபேறுக
ாப் பெருக்குவது எமது விசேஷித்த
நாக்கம். தேவதிரவிய அனுமநன்
ளைப் பெறும்பொழுது எம்மைப் பரி
த்தப்படுத்துவதுதான் எமது விசே
ஷித்தநோக்கம். இப்படியே திவ்விய
சைப்பலி ஒப்புக்கொடுக்கப்படும்பொ
து அதன் ஏகவிசேஷித்த நோக்
கம் தேவனைச் சங்கத்து மகிமைப்படு
துவதேஆகும். நாங்கள் திவ்விய
சைக்குச் சமுகம் அளிக்கும்பொழுது
ந்த நோக்கத்தை நன்றாக மனசில்
ருத்திக்கொண்டு பூசைகானை விட
ல, நன்மையபக்கும் தன்மையாகப்
சைகானைதுவிடுதல் மாத்திரமல்ல,
கவசமுகத்திற் குற்றவாளிகள் ஆவதற்
ம் எளிதில் வழித்திறக்குவிடுகிறோம்.
ஆனால், திவ்வியபூசை கானும்பொ
து நாங்கள் இதைப்பற்றி யோசிக்
ருமா? தேவனை விசேஷவிதமாகச்
தை மகிமைப்படுத்துவதற்கென்று
(தொடர்ச்சி 2-ம் பக்கம்)

தாத்தாவின்சபசெய்தி

மன்னர்-மாதோட்டப்பகுதிக் கத்
தோலிக்க பாடசாலைகளில் கல்விபடி
ந்றவரும் ஆருமையான சிறுவர் சிறு
மிகளே! செல்வப்பிள்ளைகளே! உங்
கள் நாட்டில் முன்னருபோதுமே நிக
ழாத மகா வேதசம்பவம் ஒன்று இம்
மாசத்திலே 21-ம் 22-ம்திக்கிளில்
மன்னர்ப்பட்டினத்திலே நடக்கப்போ
கிறது அல்லவா? அது என்னவென்று
கேட்டால், சற்பிரசாத சமாகமம்
என்றே நீங்கள் எல்லாரும் ஒரேகுரு
லாய் ஒரேமொழியாய்ச் சொல்லுவீர
கள். இந்தச்சமாகமம் காணவென்று
தாத்தா மன்னருக்குவந்து ஒருமாச
காலம் ஆகிறது. இந்த ஒருமாசத்திலும்
மன்னர்த்திலிலும், மாதோட்டத்திலும்
ஊர்ஊராகச்சென்று சமாகமத்துக்கு
நீங்கள் செய்துவரும் ஆயத்தங்களைக்
கண்டபோது உங்கள் தாத்தாவுக்கு
உண்டான சங்தோஷம் இம்மட்டென்
று சொல்லுங்தரம் அன்று.

தேனிலும் இனிமையாக நீங்கள் பாடுகிற சமாகமக்தங்களையும், பத்திபற்ற முதலாய் நீங்கள் செய்துவந்த செபங்களையும் தாத்தா செவிகுளிரக்கேட்டு பக்கானுந்தம் கொண்டார். காலையிலே நீங்கள் கூட்டமாகக் கோவிலுக்குச் சென்று மிகுந்த பயபத்தியாகத்திவ்விய பூசை கண்டதையும், இருகரம்குவித்து சிரம்கவித்துச் சிறிய சம்மனசகளைப் போல் எழுங்குதெசன்று சுற்பிரசாதம் பெற்றுக்கொண்டதையும் தாத்தா கண் குளிரக்கண்டு கிண்தமகிழ்ஞ்ஞ ஆனந்த பாஷ்பம்சொரிந்தார். சமாகமத்திலே யேசுஇராசா ஆடம்பாராகத் திருப்புவனிவரும்போது உங்கள் சிறியகரங்களாலே அவ்வருக்கு ஒப்புக்கொடுக்க வென்று பரிமளமான பலஜினமான ஞானப் புத்பங்கள்கொண்டு நீங்கள் கட்டிவரும் அந்தஞானப் பூஞ்செண்டுகளைத் தாத்தா கண்ணுற்று உள்ளம் பூரித்து ஞானபரவசம் கொள்ளலானார், சில்லைகளே! சமாகமத்துக்கு நீங்கள் இவ்வித பெரும் ஆயத்தங்கள் செய்வீர்களென்று தாத்தா கனவிலுமே ஒரு ஞானம் காத்திருக்கவில்லை.

என்செல்வமக்களே! இந்தவிதமான
பெரும் ஆயத்தங்களுடன் சமாகமம்
எப்போதுவரும், எப்போது வருமென்று
ஆசையுடன் காத்திருக்கின்ற உங்கள் வரவைச் சமாகமசுபநன்னடக்களிலே மன்னர்ப்பட்டினத்தில் தாத்தா
ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருப்பார். அங்கே அவர்வெறுங்கையாய்அல்ல, ஆனால்
யாய்க்கு இனிய சொக்களேற்றுகள் மிட்டாய்கள், தேன்குழல், முறக்கு
யடைமுதலாம் தீன்பண்டங்கள், பெரிய
பெரிய வாழைமுப்பழங்கள், சிறியசிறிய
நிற்றுண்டிவகைகள், எல்லாம் பைக்கணக்காகவைத்துக் காத்துக்கொண்டு
இற்பார். உங்கள் ஒவ்வொருவரையும்
அவர் சந்தித்து முத்தமிடுவார். உங்கள் ஒவ்வொருவரோடும் அன்பாகக்
லங்கு சம்பாஷிப்பார். அப்போது
நான் தாத்தா உங்களை எவ்வளவாக
நிசுக்கிறென்கண்டு நிங்கள் அக்கிள் கிள்

என் செல்வங்களே ! ஆனால், ஒரு நாயிம். தாத்தாவிலும்பார்க்க உங்களோ தெத்தினையோமடங்கு அதிகமாய் நீசுக்கிற ஒருவரும் அங்கே உங்கள் பரவை மிகுந்த ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கு இருக்கிறார். அவர் தாத்தாவைக் காட்டிலும் ஆயிரம் பத்தினுயிரம் லட்டும்மடங்கு அதிகமாய் உங்களோ நேசுக்க

